

PETŐCZ ANDRÁS

Zárójelvers op. 85.

((*A március miként a november. Ködfoltok mindenütt, néhol
vak ügetést hallani. Ki szedi össze váltott lovait?, kérdezi
egy kékszemű, nemtelen lény. Valahonnan jött, idegen erre.*
4 *Törmelék és por, ismeretlen gőzök: pusztulás van a levegőben.
A forgalmasabb köztereken lélegeztető gépek állnának a lakosság
rendelkezésére, de a többségük nem működik. Egyszerre
zajos, és egyszerre nagyon is csendes a környék: valamire várunk.*
8 *Az éjjel lelöttek néhány ismerőst, itt, a szomszédban. A házukat
a polgármester unokaöccsének utalja ki a felügyeleti szerv katonai
főparancsnoka, egy hete sincs, hogy az igényléseket is neki
11 kell leadni. Kövér, nagydarab, kopaszodó férfi a főparancsnok,
örökké meglepetést okoz. „Ma a Valami könnyen
senki, és a Senki is könnyen valami!”, mondja,
14 szónokként nem a legjobb, de mi szeretjük az egyenes beszédet ---))*

Zárójelvers op. 84.

((*Hajnalban hangoskodnak a madarak, nem hagynak aludni.
Csattognak, csivitelnek, lelkesek az ébredező tavasz
mámorában. Majdhogynem mindegy nekik, hogy egy kastély
4 parkjában ünneplik-e a hűvös márciusi napfényt, avagy
a menekülés közben tizennyolc söréttel leterített öt éves
kisfiú hüllő teste fölött dicsérik a természet unalomig ismert
megújulását. Független az idő és annak elmúlása a beszűkült
8 agyú gyilkos primitív mozdulatától, ahogy meghúzza a ravaszt.
De a szomorúság! A bánat, ami az égbolton tükröződik!
Isten összemocskolt arca súlyos teherként tornyosul fölénk,*

- 11 és a szorongás megszázsorozódik. Annak a fiúnak
a kétségbeesett félelme és ijedtsége,
aki nem tudhatta, ki elől, és hova is
14 szalad a majdnem tavaszi madáracsattogás közepette ---))

Zárójelvers op. 83.

- ((Növekszik a sötét: benne hegyes tör, sörétes puska, gépfegyver tenyész, mint rég elfeledett, rothadó befőttben a penészvirág. Mindenki ölni szeretne. A szomszédban
4 a kéthetes csecsemő már többszörös gyilkos, halálra ítélte a területileg illetékes államügyész, aki maga sem kezdő az öldöklés bonyolult tudományában. De ölni szeretne az alattam lakó aggastyán is, titokban Molotov-koktélokot
8 gyárt, készül a Nagy Leszámolásra. Közeleg az idő, suttogja, arcán a kéjnek és a szorongásnak valami sajátos elegye látható, fogatlan szájából a túlélők különös illata árad.
11 Egy ország fekszik majd itt, halomba ölve, mutat körbe a sűrű sötétben, és most látom csupán, hogy világtalan, hófehér
14 szemgolyóiban pupilla nincsen, csak az üresség végtelen szakadéka ---))